

OKRESNÁ PROKURATÚRA LUČENEC
F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1

Číslo: 2 Pv 211/17/6606-4
EEČ: 2-47-227-2017

Lučenec 18.09.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v snahe získať neoprávnený finančný prospech dňa 26.3.2008 po vzájomnej dohode s XXXXX, obchodnou zástupkyňou spoločnosti XXXXX uzavrel v mieste bydliska Kupskej v obci Tuš' so spoločnosťou XXXXX Zmluvu o pôžičke č.: 320330311, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančného úveru vo výške 13 000,- Kč (510,726 €) a úver sa zaviazal splácať spolu s navýšením mesačnými splátkami vo výške 416,- Kč (16,34 €) po dobu 53 týždňov, pričom k získaniu úveru uviedol svoje bydlisko na adrese: Suchdol nad Lužnicí, Pražská 287, a že pracuje u zamestnávateľa XXXXX, České Velenice s mesačným príjmom vo výške 22 000,- Kč (864,29,- €), ktoré údaje sa však nezakladali na pravde, do dnešného dňa neuhradil ani jednu zo zmluvne dojednaných splátok u svojim konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX, Praha 4 škodu najmenej vo výške 13.000,-Kč (510,726 €)

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Lučenec (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) bolo dňa 28.06.2010 uznesením

sp. zn. ČVS: ORP-595/OEK-LC-2010 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por., vznesené obvinenie XXXXX pre spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe popísanom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Podkladom pre začatie trestného stíhania bola žiadosť Okresného štátneho zastupiteľstva Jindřichov Hradec sp. zn. ZT 413/2009-9 z 10.03.2010 o prevzatíe trestného stíhania.

Vyšetrovateľ PZ v priebehu skráteného vyšetřovania vypočul Ing. P. Ženožičku, svedkyňu XXXXX, zabezpečil zmluvu o pôžičke č. 320330311 z 26.03.2008 medzi obvineným XXXXX a spol. XXXXX s.r.o., potvrdenie pracovnej agentúry Hofmann-Wizard, s.r.o., potvrdenie spol. XXXXX spol. s.r.o., osobné správy a odpis RT na obvineného a ďalšie pre rozhodnutie vo veci potrebné listinné dôkazy.

Obvinený XXXXX ku skutku nebol slovenskými orgánmi činnými v trestnom konaní z dôvodu neprítomnosti vypočutý a ani mu nebolo doručené uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

Dňa 12.07.2011 vydal Okresný súd Lučenec pod sp. zn. 0Tp/35/2011 príkaz na zatknutie obvineného XXXXX. Príkaz nebol k dnešnému dňu pre vypátranie obvineného realizovaný.

Splnomocnenec poškodeného Ing. P. Ženožička uviedol, že pracuje ako oblastný manažér v spoločnosti XXXXX s.r.o. Osobne nepozná okolnosti tohto prípadu a ani nevie uviesť podrobnosti. Vo všeobecnosti uviedol, že systém funguje tak, že pôžičky u zamestnaných osôb má právo schváliť obchodný zástupca a pokiaľ ide o nezamestnanú osobu tak toto právo prislúcha len nadriadenému obchodnému zástupcovi. K trestnému stíhaniu sa spoločnosť pripája a požaduje náhradu škody vo výške 13 000 Kč.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že v rokoch 2007 a 2008 pracovala pre XXXXX s.r.o. a v tomto období uzatvorila mnoho zmlúv o pôžičke. Na uzatvorenie zmluvy s obvineným si spomína lebo si pamätá jeho meno, no podrobnosti uzatvárania tejto zmluvy si nepamätá. Obvineného pred tým ani nepoznala. Čo sa týka dokladov, ktoré obvinený pri podpisovaní zmluvy predložil tak sa pravdepodobne jednalo o občiansky preukaz, no akým spôsobom preukazoval zamestnanosť si nespomína.

Zo zmluvy o pôžičke č. 320330311 z 26.03.2008 medzi obvineným XXXXX a spol. XXXXX s.r.o., ktorej predmetom bolo poskytnutie finančného úveru vo výške 13 000,- Kč (510,726 €) vyplýva, že obvinený poskytovateľovi ako svoje bydlisko uviedol Suchdol nad Lužnicí, Pražská 287 a zamestnanie XXXXX s.r.o., České Velenice s mesačným príjmom vo výške 22 000,- Kč (864,29,- €), pričom úver sa zaviazal splácať spolu s navýšením mesačnými splátkami vo výške 416,- Kč (16,34 €) po dobu 53 týždňov.

Z úradného záznamu policajta územného odboru SKPV KR PZ Jihočeského kraje vyplýva, že obvinený XXXXX na adrese Suchdol nad Lužnicí, Pražská 287 nikdy nebýval.

Zo správy pracovnej agentúry Hofmann-Wizard, s.r.o. vyplýva, že agentúra pre obvineného XXXXX nesprostredkovala žiadne zamestnanie u spol. XXXXX spol. s.r.o.

Zo správy spol. XXXXX spol. s.r.o. vyplýva, že obvinený XXXXX u tejto spoločnosti nikdy nepracoval.

Zo správy o povesti obce XXXXX vyplýva, že obvinený má hlásený trvalý pobyt len na adrese obce, pretože predošlý pobyt na konkrétnej adrese mu bol zrušený. V obci sa nezdržiava.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že za obdobie posledných 2 rokov obvinený v tomto záznam nemá.

Z odpisu registra trestov vedeného Generálnou prokuratúrou SR vyplýva, že obvinený bol celkovo 7 krát súdne trestaný a to za rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený v roku 2011 za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu.

Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu **má povinnosť** (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) **preskúmať tvrdenia** iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu a je potrebné brať do úvahy aj tzv. **dodržanie obvyklej miery opatrnosti** osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť (bližšie viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo V 21/2013 z 4. februára 2014).

Pri posudzovaní otázky, či páchatel' naplnil znaky príslušného trestného činu, je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel' a poškodený a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné totiž trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Od týchto účastníkov je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky. V danom prípade však nemožno hovoriť o akejkoľvek opatrnosti. Poškodená spoločnosť poskytuje úvery bez akéhokoľvek preverenia, či vôbec osoba, ktorej úver poskytuje, existuje.

Za situácie, keď poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať, pristúpil k neistej finančnej dispozícii a vynaložil finančné prostriedky, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať taktiež sám, a to za použitia prostriedkov súkromného práva. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

Trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo sa podľa právnej teórie, ako aj súdnej praxe chápe aj ako zásada pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity), podľa ktorej má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti (prostriedky ostatných právnych odvetví) nie sú dostatočné. Prostriedkom ultima ratio musia byť v oblasti aplikácie a interpretácie trestného práva akcentované právne princípy, ktoré primárne súvisia s posudzovaním trestnosti činu. Nemožno poskytnúť ochranu trestnoprávnymi prostriedkami tomu, kto sám vôbec nedbá o ochranu svojich práv a nevykoná aspoň minimálne opatrenia k tomu, aby nedošlo k podvodnému konaniu zo strany iného subjektu.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam som dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1 Tr. zák. a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a to práve z vyššie uvedených dôvodov. Poškodená spoločnosť má právo sa domáhať náhrady spôsobenej škody, avšak len prostriedkami súkromnoprávnej ochrany, teda v rámci občianskeho súdneho konania.

Preto som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matúš Sarvaš
prokurátor